
ERVDITO LECTORI
SALVTEM.

Quas in hunc habitum formatas vi-
des, Aesopeas fabulas, senariis ver-
sibus Latinis a PHAEDRO expositas,
noua editione vulgandi praecipua mihi
causa fuit, quod eas Graecis Aesopi
μυθαις, qui, a me recensiti et emendati,
propediem ex hac eadem officina prodii-
bunt, comites dari voluerunt, quorum
consilio mihi vtendum duxi. Eorum
voluntati cur obsecutus fuerim, et in

tanta exemplarium copia nouam editionem non utique superuacaneam crediderim, non admodum mirabuntur, qui quantum hodie ab illo mutatus sit Phaedrus, qui a nobis pueris legebatur considerabunt. Constat enim, nouissima demum summorum virorum, Bentleii et Burmanni maxime, cura ita eum repurgatum ac sui dissimilem factum, ut ipsum prope prioris sui habitus poeniteat. Ea vero exemplaria, quae in nostris quidem scholis teruntur, a Burmannianis omnia discrepant plurimum, pleraque adeo negligenter sunt curata, ut e manibus discipulorum excutienda potius videantur. Ne itaque, inuentis frugibus, glande vescendum sit disciplinae nostrae alumnis,

quos

quos fortuna sua parabilibus libris contentos esse iubet, talem illis exhibeo Phaedrum, qualem eum a doctissimis huius aetatis hominibus accepimus, et Germanicis typis exscriptum nondum vidimus. Optima enim fide Burmanniana exemplaria expressi, quae Lugduni Bataavorum a. CIIOCCXXVII. vulgata sunt, omnemque lectionis varietatem, in scriptis editisque libris obseruatam, adieci, nec doctorum virorum coniecturas praeterii, earumque rationes, quantum per breuitatis studium licuit, exposui. Si quando a Burmanniana scriptura recedendum mihi putavi, quod tamen rarius factum memini: nunquam id tacitum praetermisi, atque adeo, quid ille praeferrat,

neminem ignorare fui. Scio equidem, multorum concessu haec pleraque abesse potuisse: mihi vero in edendis veteribus scriptoribus religioni est, vnius tantum iudicio probatam lectionem recipere, ceteras omnes damnare et obliterare; cum saepius experiar, ea, quae sint optima et verissima, pluribus, et eruditissimis etiam, suspecta esse. Ausus quoque sum sperare, qualemcunque hanc oppellam meam non pueris tantum impensam fore; sed et iuuenibus, iudicandi facultate non destitutis, ipsisque fortasse scholarum magistris profuturam, qui Belgicis copiis non satis instructi ad hunc poëtam aliis praelegendum accedent. Hi facile mihi ignoscent, quod, quae lectorem morari
pos-

possunt, a me raro explicata inuenient,
 et, ni fallor, recte factum dicent, quod,
 quae ipsorum partes sunt, mihi vindicare
 nolui. Neque enim ignorabunt, citius
 in scholis proficere pueros, qui ex prae-
 ceptorum ore pendent, quam qui ex
 vulgatis tantum commentariis, quae per
 se non possunt, intelligere volunt. Hanc
 ob causam toto hoc adnotationum gene-
 re abstinuiffem, quod in soluendis au-
 ctoris notis versatur, in quibus multum
 iam fuerunt alii: nisi ex Burmannianis
 quaedam excerpenda ratus essem, quae
 non omnibus nota, aut a vulgatis dis-
 crepantia reperi. Atque haec ipsius
 plerumque verbis transfuli, ne commu-
 tatis iis mea facere viderer, quae sunt

alterius. Quae suspicio ne in me cadat,
vltro etiam profiteor, nihil in hoc libello
meum esse, nisi quae, a celeberrimo Bur-
manno aliquoties dissentiens, scripsi:
cetera omnia huic et aliis, quorum cla-
rissima nomina suis locis non tacui, ac-
cepta gratus refero. Illa si tibi, docte
lector, non displicebunt, non mihi, sed
auctoribus gratias ages: mihi vero, si
quid erratum erit, quod in addendis
non ipse correxerim, pro tua aequitate,
ignosces, atque ita optime valebis. Scripsi
Hesnacii cal, Decemb. cl^o CCXXXX.